

25H-1.

R 91

JAM ELEKTRIÇIST

LLAMBRO RUCI

891983-1

R 91

5

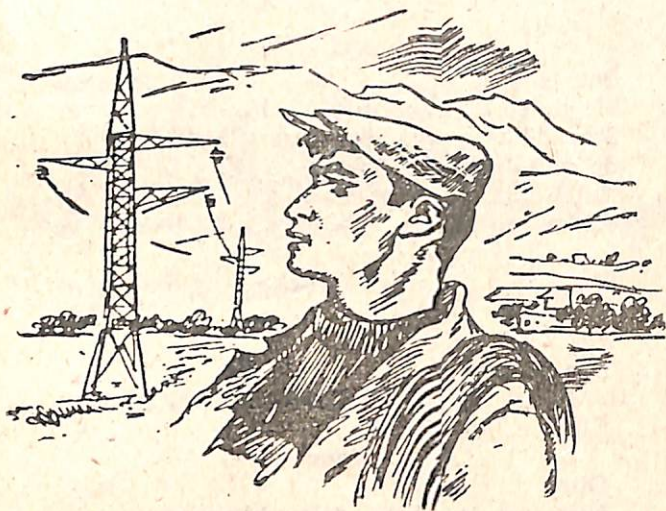
LLAMBRO G. RUCI

JAM ELEKTRIÇIST

- POEZI - 14855
~~44654~~

LIBRARIJA E SHTETIT
TIRANE

SHTËPIA BOTONJËSE «NAIM FRASHËRI»

JAM ELEKTRIÇIST

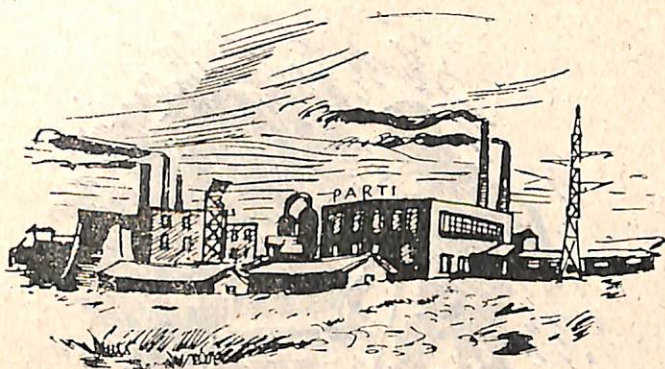
1.

Mëngjezi me trastë mbi shpinë
Më gjeti në rrugë dhe më tha:

— Ditën e mirë!

Unë rend vetmitar,
Çapkën si një herë,
Veç pikat e shiut

shkasin në fytyrë...

TY RINI KANTIERESH, TË KËNDOJ!

Sot
Mbi gjurmët e tua,
Rini kantieresh, u përkula.
Mbi gjurmët që le pas
Duke përshkuar
kilometra më këmbë,
Duke lagur baltën me djersë.

Qeshu, rini e kantierit!
Gazin e shpirtit
derdhe mbi gurë e beton!
Me vrullin e duarve të brumosura me punë
Ktheji lumenjtë
Në shtretërit e rinj
përgjithmonë,
Që vala e tyre të qeshet në turbina.

KËNGË KANTIERESH

I

Kësaj kënge
Vendlindjen as unë s'ja njoh.
Vetëm di se brodhi ndër kantiere,
Herë pas here,
Që këmbët mes baltës t'i çmpinte
Dhe ujë me grushte
Lumenjve të pinte.

Ti erdhe me libra ngarkuar
Në dhomën tonë —
Një barangë me letër katrama mbuluar,
Ku era fërshëllente,
Dhe shiu këndonte
Për jetën e gjallë të kantierit.

Ne të shikuar...
Ne kërkonim në sytë e tu të menduar
Shokun tonë.
Kishim dëgjuar...
Se inxhinierët mbajnë kokën lart.
Sy më sy vështruam njëri-tjetrin:
«Ku na e prunë këtë?!»
S'dinim shumë gjëra.
S'dinim si bëhej kuvendimi
Me kabllot shumëfijshe elektrike.
Në skica e projekte s'ulej as më trimi.
Ato na kallnin tmerr e frikë.
Shumë ngadalë zinin vend në kokën tonë
Ligjet...
Vetëm ti buzëqeshje si gjithmonë
Kur dikush s'dinte të përgjigjej.
Dhe nisje prapë
Me zë të shtruar:
Ç'kish thënë Ohmi
E Lenci ç'kishte shkruar...
Megjithatë
Ne ndruheshim nga ti,
Gjersa një ditë
Në shpirtin tënd shikuar
Të tillë bukuri,
Sa t'adhuruam jo, si dikur, si perëndi,
Por thjesht: si një Njeri!

II

Era frynte,
Fort të shkundte
Dhe të thoshte: prapa ktheu!
Shih rrufenë
Që mëdysh horizontin theu.
Dëgjo shiun që çirret, hata!
Si papagall, mbi mushama:
Ktheu... ktheu... ktheu...

Por ti ikje.
Ikje më këmbë
Dhe s'të shkonte nëpër mend
Që të ktheheshe,
Pas të mbeteshe.
Mushamanë
Lë mënjanë
Dhe nxiton, vrapon
Më shumë.
— Le të bjerë shiu me shtëmbë!

Ja tuneli —
Djersa jonë.
Gjith'me ujë vithisur ngeli.
— Duhet futur!
Motopompat në punë
Sa më parë duhen vënë!

Me gjith' rroba
Ti u hodhe.
As u trembe
As mendove
Se ç'të priste.

Veç me mendje pëshpërisje:
— Motopompat, motopompat...
Dhe, kur dole,
Buzëqeshje si gjithmonë.
Ti nuk prisje
Sipër duarsh të barisje.
Veç kërkoje posht' të zbrisje.
Një cigare me ne të ndizje.

UDHËT E RINISË...

I

1.

Një varg i gjatë
Vullnetarësh,

buzëqeshjesh,
kazmash

Janë rrjeshtuar
Përbri trasesë së piketuar...

Dhe heronjtë
Janë futur në radhë...
Ja Migjeni, tek thur,
Më këmbë,
Një këngë
të re
Për Rininë,
Për «vocrrakët e rinj»
Që pash më pash
përshkojnë Shqipërinë.

2.

Margarita
tund shallin-aksioniste
Me vrullin e demonstratave
antifashiste.
Ka ardhur të qëndisë
Si atëhere, mbrëmjeve,
Shamitë e kuqe partizane.
Ngrihet
E gjallë,
e qeshur,
gazmore
Dhe mer rrugën në këmbë.
Nën këmishë
Fshihen plagët e hetimeve,
që qepi heshtja.
Sot po ta shihnin armiqtë,
Nëpër dhëmbë,
shpirti do t'u dilte...

II

3.

Vullnetarët e parë

u nisën

me një torbë në sup,

Ku kishin futur

Dy gishtrinjtë bukë,

fishekët,

vullnetin,

Shtrëngonin fort në duar

Lapsin —

për të mësuar historinë e Partisë,

Kazmën —

për të çelur shtigjet e së arthmes.

Pushkën —

për të mbrojtur Republikën

dhe historinë e Partisë.

4.

Kështu filloi

poema e 2.500-ve

të Rrugës së Rinisë;

Kështu u shkruan

qindra poema

majë gërxheve,

Natën,

nën dritën e zjarreve-pishtarë,

Mes trokitjeve të shiut

dhe erës në janar.

Mbrëmjes, Rini,

Kontrolloje pushkën,
futje krehrin me fishekë
Dhe ikje shtigjeve
përperjetë
Të ndiqje hijet
Që bridhnin rrotull rrugës sate.

III

5.

Hekurudhë e R.P.SH!
A e mban mend
çapin e parë,
Kur
si mijëra fishekszjarrë
U ngritën duart e Rinisë
në përshëndetje?
Kur hark triumfi
u bënë
shamitë e kuqe partizane?

6.

Nesër
Lokomotivat radhë-radhë
Do të vrapojnë
mbi binarë...
Do të rendin fushave
me valle e këngë,
në çdo vend.
Dhe ti, Rini,
Do të shpalosësh
shallet e aksioneve të tjera të reja.

Do të buzëqeshësh
për duart e tua
pa flluska të kuqe.
Dhe të tjerë poetë
Nga gjiri yt
për jetë
Do të këndojnë:
— Qeshu, qeshu, Rini!

HYJ NË RADHËT E VULLNETARËVE

Brezi im — Rini —
Ballëlartë,
Sulmo katalogët e normave ti!
Me shikimin tënd-teh kazme, —
Me duart e tua,
Vulosur me kallot e aksioneve,
Vërvitu mbi togjet e dheut,
Mbi mykun e zakoneve,
Thyeju brinjët!
Dhe ndërto grafikë,
Jo me shigjeta kuq e blu
Por me kazm' e lopatë,
Me duart e tu.

5.

Kam dalë herët në agjensi,
Jo të sodis ngjyrat e agimeve.
Shikoj vullnetarët,
Që ngjiten sipër maqinave
Dhe ulen mbi valixhe.
Nesër
Do të kapërxej spontin e karrocerisë
E do të ulem dhe unë
Mbi valixhe,

Duke menduar për jetën
Që na fton në zjarrin e provës,
Ku kaliten zemrat,
Ku vrullet shpërthejnë si mijëra lule
Në mëngjesin e parë pranveror.

6.

Ndonëse zhurmojnë skapamentot e maqinave,

Këngën e vullnetarëve
S'e mbulojnë dot.
Kjo këngë —
Këmbanë mëngjesi —
Do të ushtojë për jetë e mot
Rrugëve,
Duke detyruar jetën
Të kapërxejë fletët e kalendarëve-vitet
Me një hap tjetër.

7.

Kur maqinat në asfalt fluturuan...
M'u duk
Sikur me vete muarën
Një pjesë të atmosferës...
Pas dy muajve përsëri
Këtu në agjensi
Do të vihen në radhë
Të tjerë vullnetarë...
Dhe unë
Me vëllimin e kuq të poezive
Do të kapërcej spontin e karrocërisë...

MIRËMËNGJEZI

ZONJA ÇURRE!

Mirëmëngjezi, Zonjë!
Me trokitjen e hapave të tu ushtarakë
Erdha të të fal përshëndetjen e parë.
Me vete kam marrë
Frymëmarrjen e erës,

SHKURTORI E SHKURTORI

44654
14877

Fëshfërimën e pyjeve të Labërisë,
Blegërimën e qengjave, tek lëpijnë gar-
dhin,
Si një melodi gazmore.

Mendimet t'u poqën para kohe
Në furnaltën e halleve.
Duke shtrënguar në gji
Fjalën P A R T I,
U hodhe kundër dallgëve
Që vinin rrotull maleve...

Eh, sa gjëra mësuat ju atëhere
Duke ikur shtigjeve të dhive,
Duke ndenjtur pa gjumë,
Duke folur në gjysm'errësirën e shtëpive
Me fshatarin
Që trazonte hirin e vatrës me fjalët e tij.
Erdha, Zonjë, të marr buzëqeshjen tënde,
Të ndezim bashkë llambat mbrëmjeve,
Me trokitjen e këpucëve të tua ushtarake
Të bëj roje piramidave!

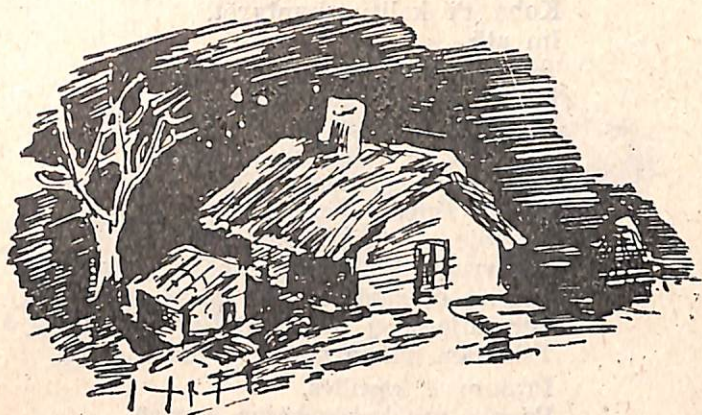
VJERSHË PËR PERSEFONI KOKDHIMËN

I lashtë,
si mbrëmja,
më duket ky rrap,
Ku sonte vij
me shamizezat nëna
himarjote...
Bredhim midis gurëve,
rrugicave,
rrugëve.

Kërkojmë hapat e tua
tek vraponin
portë më portë,
Tek ndanje trakte —
fletëhyrje
për të komunizmit botë.

Dëgjo Persefoni...
Xhelati po vjen
Duke fshikulluar me këmbë
Ajrin e koridorit — plumb të rëndë.
Dëgjo... hapat shuhen,
Kënga e shokëve
Qeli më qeli rritet.
Dielli i nëntorit skuq
E majave ngrihet.
— Vëllezër,
A munden vallë qindra, mijra xhelatë,
Të çojnë në trekëmbësh këtë diell-flamur,
Këtë diell-gjak?
Prandaj buzëqeshte
Persefoni.

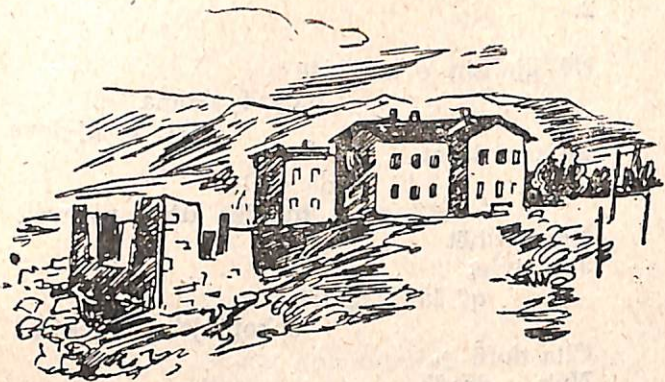
E dinte:
Ne
shtrëngonim grushtet e hakmarrjes
mbi sofër çdo darkë,
Ne s'flinim.

IM ATË DHE YJTË PARTIZANË

Në një kasolle,
Ku mes kujtimesh
Nanuriset fëminia,
Ku vitet
vinin gjyslykët
Për të kërkuar
Pjesën e humbur të gëzimit...
Atje linde, im atë!
Dhe të pritën me heshtjen e zakonshme
Që shtrohet në vatrat e varfëra,
Kur shtohet një gojë më tepër,
Një mendim më shumë,
Dy duar që shtrihen dhe presin.

Koha t'i kaliti gjymtyrët.
Im atë.
Të duheshin gjymtyrë të gjatë
Kishe mbi shpinë
Një thes të mbushur me lot,
Një thes të mbushur me ëndrra
(Vetëm dy gishtrinj bukë!)
Dhe ti ecje,
Vrapoje.
Një rrugë, i kërrusur, shënoje
Për ne dhe për ata që do të vinin pas...
Por mijëra yj partizanë,
Tek ulën kokën për të kaluar
Prakun e kasolles,
Bashkë me buzëqeshjen e parë,
Thanë:
— Nesër do të marrim një rrugë tjetër
Pa vaj e lot,
Pa këmbë të zbathura, shokë!

SHTËPIA E RE

1.

Anës rrugës

një shtëpi e rrënuar

nga kohërat,

Ka ngelur

ashtu, ballëkthyer

nga kodrat.

Shikoj gurët,

që janë rrëzuar

mënjanë

Dhe mendoj për ata

që, dikur, cicëruan

e vanë...

2.

Në gjoksin e shtëpisë

nxijnë akoma

hijet e gjyleve.

Të zeza hijet,

të rënda gjylet

me hundën drejt pyjeve...

Nga erdhët

Ju, gjyle,

që këtu ngulët

shkopinjt' e vdekjes?

Cila dorë

Nuk u drodh

dhe këtë vatër

mori në shënjestër?

3.

Fshatarët

vinë e mbartin

gurët e rrëzuar,

Më tej themelet kanë hapur,

një shtëpi të re

për të lartuar,

4.

Asnjë dorë s'do guxojë

të marrë këtë shtëpi

në nishan

Ku syqeshur

do të lozin

fëmijët tanë.

GJONI KAPEDAN...

1.

Galera-pul' bardhë
Natën detin çan.
Te timoni rri
Gjoni kapedan...

Mblidhen himarjotët,
Zbresin në liman
Të presin galerën,
Gjonin kapedan.

Bashkë me mëngjesin
Malet buzëqeshin.
— Erdhi prijsi ynë:
Trimat shpatat zhveshin.

Në malet e mbrojtur
Nga shpata dhe pushka
U ngrit shkab' e zezë,
Krisi egër lufta...

2.

Në sheshin e vdekjes,
Vajzat kapedane,
Dalin radhë-radhë
Të dredhin një valle...

Mandilet e kuqe
Ç'i mbajnë në dorë.
S'i kan' më të bardha,
Të bardha si borë.

Se i skuqën sot
Në plagët e trimave,
Që s'u ndruhen, jo,
As dhe vetëtimave.

3.

Një kalorës ikën
Në mesin e natës...
Shtigjeve vrapon
Zgalem i shtrëngatës.

Malet njëri-tjetrit
Lajmin i dërgojnë.
— Armët fort shtrëngoni,
Turqit po afrojnë!

Se ç'u la ky vend
Çdo pëllëmb' e gjak,
S'mposhtet Arbëria
Qoftë në tym e flakë.

4.

Prijsin sypatrembur,
Gjonin kapedan,
E kujtojnë dendur,
Dendur këto anë.

Gjith' sulltanët bashkë
«Xhindët» himarjotë,
S'i përkulën, jo,
S'i çfarosën dot.

Përmbi malet — çerdhe
Ngrihej shkabë e zezë,
Trimërinë e vjetër
Në zemra të ndezë.

UDHË E MBARË!...

Fragment

... Mëngjezi vjen
me kominoshe
në uzinë.
Motorët shkunden
e frymë marrin
me gëzim.
Detalet radhë-radhë rrjeshtohen,
nisen...
Udhë e mbarë detaleve
me gjurmat e duarve
të shoqever!
Rojtari plak
kasketën tund,
kur portën u mbyll e u hap
Maqinave,
detaleve, që ikin udhëve,
larg...

NËNA IME, NËNAT.

Si mijëra nëna në atdhe
Je ti e shtrënjta nëna ime.
Ty dhe atyre sonte u jap
Përshëndetjet e djemve — këngën time.

Me çapin e plakur uletsh në prak
Fotografitë mban në duar e menduar...
— Ç'bën vall' im bir atje lark?
A flë si dikur pa jorgan,
Mos gjer vonë mbi libra rri zgjuar?

Moj nën' e thinjur udhëve, mendimeve
Më prit mua sonte tek der' e avllisë.
Dhe po nuk erdha
Mallin tim — këto vargje
Me fijet e dritës do t'i nis.

3.

Pastaj shkonin nuse.

Shkonin me një tufë ëndrash

si mëngjezi.

Por siç binte

ditën e dasmës

orizi breshër,

Si rridhnin meloditë e këngët,

Ashtu të nesërmen shpërthenin

Breshëritë e sharjeve të rrugës.

4.

Dheu plasaritej,

thyhej

për një pikë ujë,

Ashtu thyheshin atëhere zemrat

Për një fjalë të mirë,

Për një buzëqeshje.

5.

Kur Nëndori zbriti nga malet

Me krisma

dhe ëndra të kuqe

ngarkuar,

U foli nënave,

vajzave kokëulura

me syt' e mbuluar:

Çojeni kokën lart,

Nënat dhe motrat e mia!

— Erdh koha
Në zjarr' e flakë
Të përvëlojmë botën e vjetër,
Tha PARTIA.

6.

Sot në ish kishën
Ku koha me fshesën e revolucionit
Fshin ikonat-hije,
Nënat fshatare
shohin
Si fshikullohen
zakonet-pranga,
Shohin jetën tonë të re,
Të bukur e pa arna.

7.

Sot
Para mbledhjes popullore
gjunjëzohen paragjykimet.
Dheun rrahin me këmbë.
Harruan ato
që nënat
shekuj me rradhë
Dhëmbjet përtypnin nëpër dhëmbë.
Zër' i masës —
Diktaturë e proletariatit
paragjykimet
godet e shqelmon,
I detyron para mikrofonit.

Zëdridhur
Për krime të përgjigjen.

8.

Nuk shtrydhen më — sfungjer
me lotë —
19 vjeçaret
Xhemiletë, Naziretë.
Pranverat në supet e tyre
do të hedhin
trëndafila,
Pranverat e revolucionit
Me këngë,
buzëqeshje
dhe ëndra.

9.

Çojeni kokën lart,
Nënat dhe motrat e mia!
Në zjarr e flakë,
Të përvëlojmë
Botën e vjetër,
Tha P A R T I A.

SIVJET PRANVERA S'NA DËRGOI LAJMËS LULET E BAJAMEVE.

Sivjet pranvera
erdhi më herët,
Me më shumë lule
e ëndra,
më e freskët.

Mendimet
si katarakte shpërthyen
E me dorën e hekurtë
rërmyen,
flakën:

Gjurmata e tërkuzave supeve të njomë;
Supeve, që me te u plaken;
Gjithçka;
gjith' ata
që duan
Revolucionet — udhë
të shuajnë.

Një mbrëmje
nuk u ul më vajza fshatare
me gjergjef e gjëlpërë,
Por mori rrugën
ballëpërpjetë
Dhe erdhi
Në zyrën e sekretarit të Partisë.

ELEKTRIÇISTET

*Elektriçisteve të nënstacionit
të Sarandës.*

I

Ato dinin
Si mbin e shtat hedh gruri fushës,
Sa bukur është të ngrihesh që pa gdhirë,
Kur fladi fryn e shallin ja heq gushës...

Çelësat, shtyllat
I kishin parë nga rruga larg e larg...
Dhe ja, njera-tjetrës diç i thoshin:
— Çudi si lidhen gjith' k'to gjëra varg!

Një ditë
Në bankat e shkollës u ulën përsëri.
Inxhinieri ligjet ndër shënime uli,
Eh, sa ligje ka korenti... me Lenc e Zhul...
Sa halle kanë linjat, që çojnë energji...

Përditë

Rrugës ikin dorë për dorë, dy nga dy.

Shoqet e turnit venë të këmbejnë.

Veç libra mbajnë pranë gjithënjë,

Çudit' e tjera radhë t'i zbërthejnë...

VËLLEZËRVE VIETNAMEZË

Nga kaltëroshi
Jonian,
Nga pozicionet tona
Vij në pozicionet tuaja,
Vietnam.
Vij të këndo
Me korin e armëve tuaja,
Armëve tona:
— Zjarr!

Majë një palme
Dëgjoj
Këngën e një vajze
13-vjeçare:
— Le të vijnë,
Mirë se të vijnë jankitë!
Zakon i lashtë —
Me plumba
Përsëndeten armiqtë.

Është e rëndë
T'u thurësh vargje, këngë,
Atyre që kanë rënë...

Mallëngjimi në fyt
Dorën e dhëmbjes
Më ka vënë...
Por është e lehtë,
Shok,
T'u shkruash vëllezërve
Në anë të anëve.
Atyre
Që lindjen e diellit
Kërkojnë
Me grykat e armëve.

TURNI I TRETË

Jashtë çmëndurisht hedh valle era
Dhe unë
Bashkë me të kam turnin e tretë...

Turni i tretë
Nuk është hap i zakonshëm,
monoton —

Ec e jakë
nëpër sallën e gjatë.

Turni i tretë,
Jeta jonë me emër:
Të ecim!

Duke u përleshur netëve me difektet,
Mes tyre asnjëherë të mos ngecemi!

E dashur
S'do të ndodhë kurrë
Që mua t'më rrëzohen qepallat
në gjumë

Dhe drita të shuhet në dhomën tënde,
Në mijra dhoma
ku lexojnë e qeshin njerëzit...

Hydrocentraleve
Elektricitët ulin duart e fuqishme, mendimet
Pranë fijeve të gjata, metaleve.

MBRËMJE NË SARANDË

1.

Dritat .—

qirinj të përmbysur —
varen përmbi valë.

Horizontit

fanari ndizet e shuhet
dalngadalë.

Një varkar i vogël

duarve u jep...

— Hej djalë,

mirëmbërëma!

Është e bukur
kjo mbrëmje mbi det.
Ai buzëqesh
dhe varkën përmbi valë
nget e nget...

2.

Hëna
varet mbi direkët e anijeve
peshkatare.
Tutje një këngë u nis,
vrapoi për në breg.
E aty në shkumbë,
shkëmbinjve ç'u tret.

3.

Eci dhe unë...
Në kurrizin e mbrëmjes
hapat ngas
Kam një mendim në kokë
dhe dua
ta zbërthej.
Ndaj nisa
vehtes t'i flas,
Ndaj desha
diç t'i them
së lehtës erë...

4.

Por varkat peshkatare

s'më lënë

Të endem sonte zallit

tutje t'hu...

Ato në mes

më kanë vënë,

Ma bëjnë me sy,

më thonë: eja këtu!

5.

— Tunjatjeta mik!

Dhe dorën zgjas,

Plaku

rrjetën midis valëve

flak

Dhe dorën time

fort e kap.

— Mirseardhe, mysafir i natës!

6.

...Nis e më tregon

peshkatari

Si u rrit

nëpër dallgë...

Stinat, vitet

që vinin

e rrodhën varg.

Aty e linin,

po aty e gjenin

Duke kërkuar
me duart miturake
Detit t'i hiqte
për vehten një kafshatë.

7.

E hidhur
ish kafshata
nëpër valë.
E nxirë
udh' e jetës
pa një shkallë...

8.

Sonte
ç'më kujtohet
zëri i gjyshit tim:
— Larg nga deti,
larg,
o biri im!
Mos e shih të qetë
tek hidhet
lehtë e lehtë.
E midis gurëve
mërmërit,
vallzon.
Kur nis e fryhet
ec' e mbaje
këtë rrëmet.
Që si vullkan shpërthen,
në prehër dallgësh
të rrëmben.

9.

Plaku tund kryet
duke më dëgjuar...
— Iku botë e vjetër,
kohët janë ndryshuar!
Ky det
me dallgë e shkumbë
le të përdridhet.
S'mendon askush
më për një kafshatë,
Që dallgëve të çmëndura
të hidhet
nëpër natë.
Por po u dashka
si komunisti Adem
Me gjoks do të çajmë
çdo shtërngatë
Kur urdhër jep Atdheu,
kur bigën, anijen
deti rrëmben nëpër dallgë.

NDËRTONJËSIT...

I

1.

Tek «Syri i kaltërt»¹⁾
Ballin ul,
Mendimet të freskoj.
Shikimin
Mes valëve blu e ngul...
— O valë,
Që duart tona
 grushte-grushte
 maleve ju mblodhën!

Folmëni
Për ndërtonjësit,
 montatorët,
Që erdhën
 me valixhen në kurriz ngarkuar
 si ciganët.

2.

Atdheu
Nga të katër anët
Zgjodhi me duar çelikut e radhëve...
Dhe ata
Çdo darkë
Mblidheshin në barangën më të madhe
bashkë

Mbi tavolinë sillnin
Krismat e minave,
dheun e gërmuar,
metrat e betonuar.

Aty kantjeri
Me duart qindra gishtrinjsh
Mat,
korigjon,
hedh shtat.

3.

Kështu
do të parakalojnë
kantjeret gjithmonë,
Lule,
Që mbinë sot këtu
Nesër
në një vënd tjetër,
diku...

II

4

Bistrica
I priti me alarme...
Uji rrjedh,
Arriti gjer në bel...
Shoku im minator
Eja me mua
pas tingujve të alarmit
në tunel.

Shiko,
atje tej
shoku zalisur ra.

Shpejt
në duar të marim
shokun tonë.

5.

Rrodhi këngë e vjetër
për Bistricën.

Një këngë tjetër,
Këngë e vullneteve të hekurtë
U ngrit mbi brinjët e malit,
që nga duar minatorësh
zbërthehen

Dhe poshtë
në luginë treten.

6.

Gjëmimi i minave heshti... ,

Tymi u shpërnda,

u ngjit nëpër re.

— Hej minator!

U përçafuan dy tunelet

Shtrek-Krane.

Fiksoje në mëndje

Për jetë këtë moment.

U duhet pasardhësve

edhe si legjendë.

Puthje...

Duart e shokëve,

Duart e vrara nga gurët,

Plasaritur nga ujët

shtrëngohen.

Dhe flamuj fitoresh

lart çohen.

7.

Ende

po dëgjohet akoma

Krisma e pistoletave

Dhe e elektrovoztit kumbona.

— Jepi shpejt

elektrovoztist!

Uji po të ndjek pas...

Ndalo këtu në Drosła²)

ose më tej.

Dua dhe unë
pistoletën të rrëmbej,
Të vij me ty
tek i fundit injektim,
Se turbinat presin
padurim.

III

8.

10 korrik 1965.
Partia
mer fjalën në tribunë.
Rreth
janë lidhur megafonë.
Jemi ne,
qindra megafonë
Që presim
fjalën e Partisë.
Është Partia
që pret fjalën tonë.
Shiriti këputet,
duartrokitje...
Turbinat
radhazi lëshohen,
rrotullohen...

9.

Natë...
Një hidrocentral i ri
ju shtua vargut
të Promethenjve

Që, mbërthyer
 majë shkëmbenjve,
 Njëri tjetrit
 i zgjasin dorën.

10.

Barangat u zmontuan.
 Ndërtonjësit
 në brigjet e Drinit
 shtegëtuan.

Përsëri tunele
 Alarme të tjerë...
 Ndërtonjësi buzëqesh,
 ndërsa me flokët e tij
 loz çapkënja erë.

— Buzëqesh,
 o montator
 i së ardhmes komuniste;
 Që shkëmbenjve
 e pllakave beton-arme
 Gjurmata e gishtrinjve
 me zëmren tënde le!

1) Syri i kaltërt — burimi kryesor i ujrave të lumit Bistricë.

2) Drosła — dhomë në dalje të tunelit ku janë valvolat e hapjes dhe mbylljes së ujit.

PËRMBAJTJA

Faqe

Jam elektrikist	3
Ty rini kantjeresh, të këndoj	5
Këngë kantjeresh	6
Udhët e rinisë	10
Hyj në radhët e vullnetarëve	15
Mirëmëngjezi, Zonja Çurre	17
Vjershë për Persefoni Kokdhimën	19
Im atë dhe yjtë partizanë	21
Shtëpia e re	23
Gjoni kapedan	25
Udh' e mbarë... ..	28
Nëna ime, nënat	29
Kokën lart, nënat dhe motrat e mia	31
Sivjet pranvera s'na dërgoi lajmës lulet e bajameve ..	35
Elektricitet	3q
Vëllezërve vietnamezë	39
Turni i tretë	41
Mbrëmje në Sarandë	42
Ndërtonjësit	47

Tirazhi 5000 kopje

Format 70j100/32

Stash: 2204-63

Shtyp NISh Shtypshkronjave «Mihal Duri» — Tiranë, 1967